

PRENUMERATA.

Kurjer Warszawski wychodzi w dni powszednie wieczorem, w niedziele i święta rano a nadto wychodzi stale w dni powszednie, z wyjątkiem dni poświęconych, dodatki poranne.
Warunki prenumeraty podane są w nagłówku numeru głównego.
Oddzielna przedpłata na dodatek poranny przyjmowana być nie może.

KURJER WARSZAWSKI.

Dodatek poranny.

OGŁOSZENIA.

Reklamy: za jeden wiersz, garbontowy albo jego miejsce pierwszy raz 25 kop., każdy następny raz 20 kop.

Nekrologja: za jeden wiersz 15 kop.

Zwyczajne i małe ogłoszenia w dodatkach porannych nie zamieszczają się.

Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje kantor codziennie od 8-ej rano do 8-ej wiecz., w niedziele i święta od 10 do 1 w poł.

Niedziela: Zesłanie Ducha Św.
Poniedziałek: Święteczny Małgor.
Wtorek: Barnaby Apostola.
Sroda: Onufrego P.

Dziś:	Bonifacego Biskupa.	Wschód słońca o godzinie	3 minut 44.	Wschód księżycy o godzinie	9 minut 48 r.
Czwartek:	Norberta Biskupa.	Zachód	8 " 13.	Zachód	12 " 20 w.
Piątek:	Roberta Opata.	Długość dnia godzin...	16 " 29.	Wysokość wody na Wiśle stóp	1 cali 11.
Sobota:	Maksymiljana B.	Przybyło	8 " 51.	Dziś o godzinie 4-ej rano ciepła	15° R.

Redakcja, Administracja i Drukarnia: Plac Teatralny nr. 9. — Telefon Redakcji nr. 126. — Telefon Administr. 114.

— W dniu dzisiejszym przybywa do Warszawy Jego Cesarska Wysokość Wielki Książę Paweł Aleksandrowicz i zamieszka w pałacu łaźniakowskim, gdzie tegoż dnia dany będzie obiad na 45 osób. Jutro J. C. Wysokość wyjeżdża do granicy na spotkanie Dostojnej Narzeczonej, królowej greckiej Aleksandry Jerzówny. (Warsz. dzienn.)

— Onegdaj przejeżdżał przez Warszawę Jego Wysokość Książę Danił, następca tronu czarnogórskiego, i Księżniczki Czarnogórskie: Anastazja, Helena i Anna. Na dworcu kolei petersburskiej dostojnych podróżnych powitał JE. Główny Naczelnik kraju, generał-adjutant Hurko, generał-lejtnant Brok i Kuźmin, generał-major Hryniewicz, fligel-adjutant pułkownik Kleigels i odkomenderowany do dyspozycji generał-gubernatora warszawskiego urzędnik dyplomatyczny, rz. r. st. Wieniawski, i inne osoby. Książętom czarnogórskim towarzyszył prezes czarnogórskiej rady państwa, wojewoda Bożo Petrowicz Niegosz. Z dworca kolei petersburskiej dostojni goście przejechali powozami przez Warszawę na dworzec kolei wiedeńskiej, gdzie jedli obiad i po niedługim wypoczynku udali się do Wiednia pociągiem o godz. 9-ej minut 20 wieczorem. Jak się dowiadujemy, Ich Wysokości zabawią w Wiedniu kilka dni i oczekiwać tam będą na Księcia Mikołaja i siostrę Milicę, którzy udali się do Kijowa odwiedzić Jej Cesarską Wysokość Aleksandrę Piotrownę, matkę narzeczonego Księżny Milicy, Wielkiego Księcia Piotra Mikołajewicza. Z Wiednia Jego Wysokość Książę Czarnogórski Mikołaj zamierza pojechać ze swemi Dziećmi do Cetynji. Jak mówią, Czarnogórska rodzina Książęca odwiedzi Petersburg w miesiącu lipcu. (Warsz. dzienn.)

KALENDARZ.

Imiona słowiańskie: Dziś Dobromiła, jutro Cichomira.
Zgromadzenia: Ogólne zgromadzenie akcjonariuszów Towarzystwa zakładów górniczych starachowickich. (Lokal zarządu, hr. Berga—2 po południu.)—Posiedzenie członków wydziału egzaminacyjnego i wsparć Towarzystwa dobroczynności. (Gmach Towarzystwa na Krak.-Przedm.—6 po południu.)

DWA PRĄDY.

POWIEŚĆ NA TLE WSPÓŁCZESNEM.

(Odnaczone na konkursie „Kurjera Warszawskiego.”)

Przez

Anatola Krzyżanowskiego.

(Dalszy ciąg).

— Z wylaniem, godnem biblijnych czasów. Przedstawiono mi moich pupilów, 14-letniego może wzrostka i tę samą 10-letnią ówczesnie Terenię, którym kazano, aby mi za przyszłą opiekę z góry dziękowali.

Pani Opolska płakała, mąż jej umierał, w domu zamęt.

Przestraszony uciekłem, w parę zaś dni później ojciec mój także zakończył życie. Dotknięty stratą tak bolesną, wyjechałem na czas żałoby do Paryża, ząd już przez lat parę nie wróciłem do kraju.

— No, a cóż się stało z opieką? — podjął baron ciekawie.

— Och, wyjeżdżając poleciłem ją wraz z innymi interesami rządę.

— I jakżeż się wywiązał z zadania?

— Co prawda, nie pytałem go o to—przyznał hrabia Morski szczerze.

W rysach barona odbiło się mimowolne zdumienie.

— Wiecie przecież,—ciągnął gospodarz domu niedbale—iż przebywam tu nader rzadko i to wtedy jedynie, gdy rachunki administracji potrzebują nieodkownie mej obecności.

Wystawy: Wystawa pracy kobiet. (Gmach Muzeum przemysłu i rolnictwa na Krak.-Przedm.—od 10-ej rano do wieczora.) — Wystawa Towarzystwa sztuk pięknych. (Krakowsk.-Przedm. № 15—od 10-ej rano do 6-ej po południu.) — Wystawa obrazów Krywulta. (Hotel Europejski — od 10-ej rano do 6-ej po południu.) — Wystawa obrazów spółki artystycznej. (Nowy Świat 56—od 10-ej rano do 6-ej po południu.)
Teatra: Letni: dziś „Carmen”, jutro „Brahma” i „Coppelia” (1-szy akt—występ gościnnie panny Riccio); — Nowy: dziś „Kłopoty naczelnika” i „Cocard i Bicoquet”, jutro „Wojna podczas pokoju”. (8-wieczorem.)
Ogród zoologiczny: ulica Bagatela. (Otwarty codziennie od 10-ej rano do wieczora.)
Lombard miejski: Gotówki w kasie lombardu do rozdania na zastawę znajduje się na dzień dzisiejszy rs. 117 kop. 95. (Pożyczki wydawane będą. Wykup i prolongata uskutocznia się od 9-ej rano do 1-ej po południu i od 4-ej do 5-ej po połud.)

Z pobytu szacha.

Wczoraj J. K. M. szach perski zwiedził instytut głuchoniemych i ociemniałych.

Od soboty nietylko sale, lecz i cały gmach przyozdobiono kwiatami świeżemi i roślinami egzotycznymi, sale zaś i schody ozdobiono dywanami perskimi.

W dwóch pokojach urządzono *ad hoc* wystawę wyrobów wychowawców i wychowanie.

O godz. 2-ej min. 10 szach przybył do instytutu, w otoczeniu kilku osób ze świty, w towarzystwie admirała Popowa.

Przy wejściu oczekiwał na władcę Iranu kurator okręgu naukowego warszawskiego, r. t. Apuchtin, ze swoim świeżo zamianowanym pomocnikiem, rz. r. st. Popowem.

Poprzedzony przez zwierzchnika zakładu, szach wszedł do sali, gdzie zebrani byli wszyscy wychowawcy i wychowawice instytutu, w otoczeniu całego personelu.

Tu zaczął się popis głuchoniemych.

Uczennice najwyższej klasy p. Nowickiego dawały trafne odpowiedzi z geografji nietylko, na pytania nauczyciela, lecz i na pytania szacha, za pośrednictwem kuratora okręgu.

Pytania tyczyły się przeważnie Persji i niektórych krajów azjatyckich.

Szach kilkakrotnie zapytywał się o systemy uczenia głuchoniemych; objaśnień udzielał kurator okręgu i dyrektor instytutu.

Nie możemy tu pominąć zabawnego epizodu.

J. K. M. zadowolony widocznie z tego, że dzieci wymawiają nazwisko jego, objawił życzenie prowadzenia rozmów, a raczej odczytywania z ust wyrazów starszych wychowawców.

Ujawszy stojącą obok niego nauczycielkę za ramię i nie przypuszczając z powierzchowności, że to jest nauczycielka, prosił o zadawanie mniemanej uczennicy pytań.

Z zabawnej pomyłki szach śmiał się serdecznie.

Zadowolony z popisu u głuchoniemych, szach przeszedł w otoczeniu świty do sali sąsiedniej, gdzie ociemniałi na wstępie odegrali marsza perskiego, a następnie jeden z ociemniałych wykonał na skrzypcach „Słowika” Alabiewa, chóry zaś chłopców i dziewcząt ociemniałych odśpiewały „Noo” Moniuszki.

Niektórych numerów nie kończono z polecenia szacha.

Widocznie władcy Iranu sprzykrzyła się muzyka, gdyż prawie każdy numer przerywał.

W ogóle szacha więcej interesowali głuchoniemi, niż ociemniałi.

Podczas wykonywania numerów muzycznych szach spożywał lody.

Zwiedziwszy wystawę wyrobów, szach zażądał odesłania do pałacu belwederskiego niektórych przedmiotów, wyrobionych ręką kalek.

Dyrektor zakładu oświadczył do pałacu przedmioty następujące: hamak, torbę myśliwską, 9 szczoteczek różnych, szachy, talerzyk i nóż do owoców rzeźbione w drzewie, 2 ramki do fotografii, 2 koszyczki, wyrobione przez ociemniałych i 4 chusteczki danaskie do okrycia.

Szach zabawił w Instytucie około półtorej godziny.

Po opuszczeniu instytutu głuchoniemych i ociemniałych szach miał, według programu, jechać na wystawę Towarzystwa sztuk pięknych.

— A raczej gdy ty, panie Eustachy, potrzebujesz pieniędzy—wtrącił baron złośliwie.

— Nie przeczę, i tak kochany baronie, kłopoty moje finansowe tobie najlepiej są znane. Otóż, gdy niedoleżna administracja zostawia mnie *à sec*, dowodząc, że nie ma z czego dalszych czerpać dochodów, wtedy rad nie rad wpadam tu na krótko; zajęty wszakże własnymi interesami, nie miałem w takich chwilach czasu do myślenia o jakiejś tam narzuconej mi opiece.

Czarne oczy bankiera śmiały się ironicznie.

— Brawo!—zawołał.—I ludzie mają czoło utrzymywać, że stare tradycje giną u nas. Ależ ty, hrabio, uosabiasz je wszystkie, możnaby cię, jako typowy okaz polaka, posłać na wystawę etnograficzną.

Morski zrozumiałszy ukrytą ironję, uczuł się nią drażnionym nieco.

— Sądziś, panie baronie, że zbyt lekko potraktowałem obowiązek; otóż przekonam cię, iż rozkaz raz wydany wiernie spełnionym został. Morsey umieją być dżentelmanami.

— I owszem, jestem przekonany,—wtrącił Moryś Korybut—że opieka przez cudze sprawowana rzeź stokroć cię drożej kosztowała. Pewno tam administracja sążniste na ten temat smarowała rachunki.

Hrabia Eustachy nie zaszczycił obrony swego rezydenta bliższą uwagą, zadzwoniwszy zaś, kazał przywołać natychmiast głównego rządę.

Po kwadransie na tarasie stanął wysoki, młody jeszcze mężczyzna. Morski powitał go uprzejmie, nie myśląc jednak przedstawić towarzyszom, zaprosił gestem do zajęcia miejsca przy stole. Przybyły podziękował i jakby na dowód, iż nie pragnie przedłużać rozmowy, którą uważał za obowiązek tylko, stanął z ręką o poręcz krzesła wspartą.

— Panie Gorzelski, chciałem cię prosić o obja-

śnienie, jak stoi sprawa opieki nad nieletnimi Opolskimi?—pytał, przesuwając przez palce czerwonawobokobrody.

— Jaka sprawa, panie hrabio?

— Opieki nad moimi kuzynami, Opolskimi? Nie raczyłeś pan ani razu zdać mi z niej bliższej relacji lub rachunków.

— Rachunków? Ależ ja pierwszy raz słyszę o niej? Morski zerwał się gwałtownie.

— Jaktó, czyż pieczę nad nią nie zaleciłem panu najusilniej, zaraz po śmierci mego ojca?

Po ustach plenipotenty przewinął się uśmiech lekki.

— Pan hrabia zapomina, że od śmierci ś. p. jego ojca upłynęło już lat z górą dziesięć, ja zaś obowiązki moje od półtora roku sprawuję zaledwo.

— Pański poprzednik jednak, zdając zajęcia, powinien był...

— Moi poprzednicy, bo przez lata ostatnie było ich kilku, nie mieli również, o ile wiem, nic z interesami młodych Opolskich wspólnego.

Eustachy Morski poczerwieniał z gniewu.

— Któż się więc nimi zajmuje?—rzucił porywczo.

— Jeżeli się nie mylę, stary Kotwicz. Ten sam, który za życia nieboszczyka hrabiego zarządzał przez czas długi Orłowem. Zarówno ojciec pański, jak pan Opolski, mieli podobno nieograniczone do niego zaufanie; ząd też Kotwicz uważając opiekę za przywiązaną do swojej osoby, zatrzymał ją i faktycznie do tej chwili sprawuje, nie żałując ani kosztu, ani pracy, by ostatecznie uregulować interesa kuzynów pańskich, których fortunę w znacznej już części uratował.

(Dalszy ciąg nastąpi).

Tymczasem w ostatniej chwili, już gdy ekwipaż wjechał na Krakowskie-Przedmieście, Nasr-ed-Din zmienił zamiar, polecając się wieźć do łaźni p. Fajansa.

Szach perski wydawał wczoraj obiad galowy w czasowej swej rezydencji w pałacu belwederskim. Zaproszeń rozesłano tylko 34.

Pisane były po francusku, a zapraszał niemi w imieniu szacha wielki ochmistrz dworu.

Stół obiadowy zastawiono w urzędowym specjalnie na ten cel namiocie na tarasie pałacowym.

Obiad był naznaczony na godzinę 6½, a już o 6-ej rozpoczął się zjazd zaproszonych osób.

J. E. Główny naczelnik kraju oraz margrabia Zygmunt Wielopolski w galowym mundurze koniuszego Najwyższego Dworu z westibulu pałacowego przeszli na prawo przez apartamenty szacha.

Inni goście wchodzili wprost na taras z lewej strony.

Przeważały ogólnie mundury dygnitarzy wojskowych, między którymi zauważyliśmy: komendanta Warszawy, generała Kuźmina, generałów Ostrogradzkiego, Orensa, Wejssa, Iwanowa, pułkownika Martynowa i kilku innych.

Z dygnitarzy urzędowych znajdowali się: prezydent miasta generał Starynkiewicz, szef żandarmerii generał Brock, warszawski gubernator generał baron Medem, oberpoliemajster pułkownik fligel, adjutant Klejgels, kurator, radca tajny Apuchtin, zarządzający pałacami cesarskimi generał Hryniewicz, ochmistrz Najwyższego Dworu Pęcherzewski i wielu innych.

Punktualnie o godz. wpół do 7-ej otworzyły się podwoje pałacowe, którymi wszedł szach Nasr-ed-Din, uprzejmie witając zaproszonych gości, a gdy zajął miejsce, obiad się rozpoczął.

Menu obiadowe było następujące:

1) Potages: Crème de Champignons, Consomme Printanier, Petits Patés Assortis; 2) Selle de Mouton garnie, Suprême de Volaille aux Truffes, Paté de foie gras en Belle Vue; 3) Punch à la Belvédère, Rotis: Jeune Cameton, Gelinotte, Salade de Saison, Concombres frais salés; 4) Fonds d'artichauts demi glace, Petits foies frais à la française; 5) Savarin à l'Ananas Sauce Abricots; 6) Corbeille de Glace à la Parisienne; 7) Café—Thé janne.

Obiad pochodził z restauracji Bouquerela.

Podczas obiadu przygrywały naprzemian trzy orkiestry wojskowe, a gdy szach wznosił zdrowie Jego Cesarskiej Mości Najjaśniejszego Pana, wszyscy powstał z miejsc, wznosząc okrzyk: hurra! muzyka zaś zagrała hymn narodowy rurski.

Również dały się słyszeć okrzyki, gdy JE. Główny naczelnik kraju wznosił zdrowie szacha Nasr-ed-Dina.

Podobne okrzyki były wznoszone przy drugim stole, ustawionym w oddzielnym salonie dla innych osób, zaproszonych przez zarząd pałaców Cesarskich w imieniu szacha.

Obiad skończył się po godz. 8-ej wieczorem, po czym szach powrócił do swych apartamentów, a goście wkrótce się rozjechali.

Wczoraj rano Guliam-Ali-Chan - Buze - Baszi odbył przejażdżkę po parku łaźniakowskim i po mieście w towarzystwie generała adjutanta Ali-Riza-Chana i innych osób, należących do świty szacha.

Młody naczelnik paziów przybocznych jest chory na oczy; obecnie jednak ma się o wiele lepiej i przejażdżka po cienistym parku bardzo dobrze działa.

Zdrowie wielkiego wezyra perskiego poprawiło się o tyle, że wstał już z łóżka.

Wczoraj hr. Walewski wraz z rodziną otrzymał od szacha zaproszenie do Belwederu na godz. 10-tą zrana dla przedstawienia się Jego Królewskiej Mości.

Audjencja trwała około pół godziny, w ciągu której szach wypytywał się o stosunki tutejsze.

W parę godzin później hr. Walewska otrzymała nadesłaną sobie na pamiątkę fotografię władcy Iranu, z własnoręczną dedykacją w językach perskim i francuskim.

Dziś więc stanowczo ma się odbyć wycieczka do Żyrardowa.

Przybyłemu do Belwederu naczelnikowi ruchu, inżynierowi Popielowi, poleconem zostało przygotować pociąg nadzwyczajny na godzinę wpół do 12-ej rano.

Powrót ma nastąpić o godz. 5-ej po południu.

Oprócz ekspedycji urzędowych, monarcha perski odbiera codziennie mnóstwo listów z różnych stron świata.

Wczoraj widzieliśmy listonosza specjalnie wydlegowanego z listami dla Nasr-ed-Dina.

Były tam listy z Austrii, Francji, Belgji, Włoch, Anglii, a nawet z Hiszpanji, o czym świadczyły stemple pocztowe.

Na wszystkich kopertach znajdował się adres szacha w języku francuskim.

Cała ta korespondencja bywa wręczana wielkiemu wezyrowi, który przedstawia w tym względzie swemu władcy odpowiedni raport.

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

— Z powodu obowiązującego wykładu języków: niemieckiego i francuskiego, wprowadzonego przy ostatniej organizacji szkół realnych, wytworzyła się kwestja, jakim mianowicie egzaminom z rzeczonych języków podlegać mają uczniowie, przechodzący z klasy 1-ej do 2-ej i z 2-ej do 3-ej. Ministerjum oświecenia wyjaśniając tę sprawę, zdecydowało, że uczniowie szkół realnych, przechodzący z klasy 1-ej do 2-ej, podlegać mają piśmiennym egzaminom z języka niemieckiego, przechodzący zaś z klasy 2-ej do 3-ej zdawać będą egzamina piśmienne i ustne z języka francuskiego.

— Onegdaj w miejskim biurze powinności wojskowej odbyto rewizję młodych ludzi, którzy w poprzednich powołaniach nie spełnili powinności wojskowej. Uznani za zdalnych do służby zostali wysłani do dyspozycji tutejszego powiatowego naczelnika wojennego.

— Według *Rusk. Inv.* w mieście naszym powstaje czwarty magazyn prowiantowy 1-ej klasy.

— Na skutek starania Towarzystwa opieki nad zwierzętami, policja wzbroniła handlarzom bydła trzymać na targach cielęta ze związanymi nogami. Obecnie rzeźnicy wystąpili do Towarzystwa z zażaleniem, iż powyższe rozporządzenie naraża ich na straty i jest dla nich zbyt uciążliwym; dlatego proszą o dozwole nie wiazania cieląt w czasie targu, po ukończeniu zaś tegoż cielęta byłyby rozwiązywane. W celu zbadania tej sprawy, Towarzystwo postanowiło delegować osobną komisję, która ma ocenić powyższe żądania.

— W roku przeszłym właściciele domów przy ulicy Ślepej udawali się do magistratu z prośbą o przeprowadzenie przez tę ulicę kanału. Wówczas jednak nie dało to się uskuteczyć. Obecnie magistrat, chcąc ułatwić wspomnianym właścicielom możliwość połączenia się z kanałem, postanowił go wybudować w bliskości ich domów z rur sztejnutowych przez plac Kanonji. Żeby jednak roboty nie były lekceważone, w razie gdyby powyżsi właściciele domów z ulicy Ślepej nie chcieli kanalizować swych posesyj, magistrat wystąpił teraz do nich z zapytaniem, czy życzą sobie połączyć swe domy z projektowanym kanałem i kiedy złożą odpowiednie plany.

— W dniu wczorajszym odbyły się w dalszym ciągu rewizje kanałów przez członków komitetu kanalizacyjnego, mianowicie rano o godz. 9-ej pp. Majewski, Berson, Hantke, I. Lindley i Krzyżanowski z wiedzili główny kanał C od rogatki mokotowskiej do Hotelu Europejskiego; po południu zaś o godz. 4-ej, główny kanał A. od stacji filtrów na Koszykach, do połączenia z głównym kolektorem bieleńskim pp.: Feist, Sobolewski, Grotowski, Lindley i Sokal. W tym właśnie kanale znaleziono w r. z. największe poruszenia w kilku miejscach, a szczególnie około ul. Smutnej w pobliżu drogi Obwodowej. W dniu dzisiejszym o godz. 9-ej rano, komisja składająca się z pp.: Kucharzewskiego, Łapińskiego, Grotowskiego i Krzyżanowskiego, obejrzy kanał na ul. Królewskiej i Marszałkowskiej; po południu zaś o godz. 4-ej zbiorą się u powazkowskiej rogatki pp. dr. Natanson, Majewski, Łapiński, Lindley i Sokal celem zwiedzenia głównego kolektora bieleńskiego. Wreszcie jutro pp.: Nagórny, Lilpop, Wołowski, J. Lindley i Krzyżanowski obejrzą kanały boczne na ul. Mazowieckiej, Erywańskiej, hr. Berga, Włodzimierskiej, Placu Zielonym i Wareckiej. O ile z dotychczasowych dwudniowych oględzin sędzić można, poruszeń żadnych ani zmian nie znaleziono.

— Dowiadujemy się, że główny inżynier kanalizacji i wodociągów przedłożył p. prezydentowi miasta projekt wybudowania w alei Jerolimskiej od Nowego-Swiatu do Wisły kanału burzowego, z powodu zalania kilku piwnic na placu św. Aleksandra i na Nowym-Swiecie podczas burz tegorocznych. Przerobiony kanał na ulicy Karowej, jako burzowy, wkrótce będzie czynny.

— W piątek, tj. d. 7-go b. m., rozpocznie się układanie rur wodociagowych na ulicy Śliskiej, pomiędzy Sosnową a Twardą. Roboty potrwać dwa

tygodnie, podczas których północna strona ulicy dla przejazdu zostanie zamknięta.

— Wczoraj odbyła się wizyta jeneralna członków delegowanych Towarzystwa w ochronie IX ej przy ulicy Piwaej imienia s. p. Baudouina w obecności hr. Mikorskiej z pannami Bogusławskimi, Edwardowej Skarzyńskiej, Ledworuskiej, Wacława Popiela, Eweliny Brzezińskiej i mecen. Sulatyckiej. W głównej sali zebranych było 225 dzieci, które popisywały się robotami, śpiewami i gimnastyką. Każda z opiekunek i dam obecnych obdarowane zostały przez dzieci ich własnymi wyrobami. Panie: Bersohnowa, mecenasowa Brzezińska i Sulatycka, ofiarowały dla wszystkich dzieci książeczki, koszulki i różne podarki.

— Wydział zupy rumfordzkiej doniósł warszawskiemu Towarzystwu dobroczynności, że w bieżącym miesiącu wydawać będzie dziennie po 116 porcy zupy ubogim.

— Służba stacyjna konduktorska kolei terespolskiej w dniu pierwszym b. m. otrzymała nowe umundurowanie.

— Rada zarządzająca kolei terespolskiej przyznała urzędnikom etatowym wydziału ruchu tejże drogi rs. 3,000, zaoszczędzone na etacie drogi siedlecko-malkińskiej. Suma ta rozdzieloną została między urzędników, stosownie do lat służby każdego. Najniższa gratyfikacja wynosi rs. 64, najwyższa 200.

— Po kilkotygodniowym w naszym mieście pobycie nowelistka i powieściopisarka Willa-Zyndram Kościalkowska wczoraj wyjechała do Grodna.

— L. E. ks. Kossowski biskup djecezi plockiej wyjechał wczoraj do Płocka.

— Pogrzeb.

Wczoraj, o godzinie 7-ej wieczorem, z kościoła św. Antoniego przy ulicy Senatorskiej wyprowadzono zwłoki s. p. ks. Aleksandra Janczarskiego, kanonika honorowego kapituły sandomierskiej, wizytatora klasztorów archidiecezji warszawskiej i proboszcza kościoła św. Antoniego.

Kondukt pogrzebowy poprzedzały bractwa z jarzącem światłem, dalej postępowały żałobne sztandary.

Przed karawanem postępowało przeszło stu księży, a za nimi tłum kilkutyśieczny.

— Z teatrzyków.

Dyrekcja teatrzyku Belle-Vue zaangażowała na gościnne występy artystów sceny krakowskiej: panię Janoszonę tudzież p. Rygiera.

W Eldorado od dzisiaj będzie grany wodewil Koziorowski p. t. „Bykałski czy Wykałski”, od niedzieli zaś P. Kościńskiego „Walka”.

Tenże autor za zgodą znanej powieściopisarki, Elizy Orzeszkowej, wykończył przeróbkę na scenę „Eli Makowera” z przeznaczeniem sztuki dla Alhambry, zaś odznaczony na konkursie *Echa* melodramat „Ziarna i plewy” przeznaczony jest dla Belle-Vue.

— Dzień siedemnasty.

Wczoraj ukończono ekspertyzę szkół rzemieślniczych kobiecych.

Okazy nadpływają wciąż jeszcze. Mamy tu do zanotowania dwa lustra malowane p. Zofji Adelsztejn, poduszkę sukienną i paletę, malowane przez p. Elżanowską, kapę gipiurową z plusem, p. Zofji Karneckiej i t. d.

Sprzedaz idzie wciąż bardzo raźnie. Główny zbyt mają koszyczki p. Markiewiczowej z Lublina i rozmaite przedmioty malowane.

Pani Tomaszewska wystawiła porcelane malowaną i różne zastawiania luster malowanych.

Całość wystawy p. Tomaszewskiej odznacza się dobrym smakiem i wdziękiem.

— Kędy chodź?

Pomimo ciągłego uskarżania się mieszkańców naszego miasta na niewłaściwy zwyczaj odnawiania jednocześnie domów przeciwległych, powtarza się to dość często.

Na obu rogach Siennej i Marszałkowskiej, w miejscu, gdzie największy ruch panuje, wczoraj zagrodzono oba chodniki, pośrodku zaś rozpoczęto naprawę bruku.

Kędy więc ma chodzić publiczność? Właściciele domów nieby na tem nie stracili, jeśliby się zechcieli porozumieć z sobą co do terminu odnawiania domów przeciwległych.

— Żegluga.

Stan wody na Wiśle nie dosięga już nawet stóp dwóch, gdyż wynosi stopę 1 cali 10.

Wskutek tego żegluga jest niezmiernie utrudniona. Przybyło do Warszawy parę gabar. Tratew mało płynie.

= Dostojny operator.
Pani Kulezycka z Warszawy, bawiąca chwilowo w Meranie, poddała się kuracji ocznej pod kierunkiem księcia Teodora bawarskiego. Operacja katarakty, zrzęcznie dokonana, powiodła się świetnie.

= Grad.
Donoszą nam z Białej. Dnia 30-go z. m. okolica pod Białą (w gub. siedleckiej), dotknięta została gradem wielkości orzecha.

Część zasiewów na polach Ciborowa, Rakowisk i Siniaka została mocno uszkodzona.

= Wypadki na kolejach.
W dniu 1-ym b. m. na stacji kolei obwodowej (na Czystem), robotnik, Stanisław Pyżański spadł z windy. Silnie potłuczony w stanie nieprzytomnym odwieziono na kurację do szpitala.

W nocy z d. 30-go na 1-szy b. m., w pociągu towarowym, kolei wiedeńskiej, pomiędzy stacjami Grodzisk i Pruszków, zmarł nagle konduktor tegoż pociągu, Piotr Obraniczyk. Zwłoki jego pozostawione na stacji Pruszków.

= Rozbiegane konie.
Dorożkarz nr. 9 pozostawił bez nadzoru konie, które się rozbiegały. W szalonym pędzie przytrzymał je w pobliżu rogatek mokotowskich.

Ekwipaż został połamany, a jadący boleśnie się potłukli.

= Zamach samobójczy.
Przed dwoma dniami do szpitala św. Ducha przywieziono 19-letniego chłopca, Władysława Łepkowskiego, czeladnika ślusarskiego, który wypił uncję jodyny.

Nocy wczorajszej Ł. usiłował powiesić się na ręczniku. Gdy zamiarowi temu przeszkodziło, Ł., znalazłszy nóż, chciał poderżnąć sobie gardło, lecz zapobiegli temu chorzy. Wczoraj Ł. zabrała policja.

Przyczyną zamachu samobójczego była nieszczęśliwa miłość.

Na kolei warszawsko-wiedeńskiej.

Przypominamy, iż dziś upływa ostatni termin do zapisu akcyj na posiedzenie ogólne kolei warszawsko-wiedeńskiej.

Zebranie to odbędzie się, jak wiadomo, d. 15-go b. m. w sali resursy kupieckiej o godz. 11-jej rano.

Ruch giełdowy akcyj od kilku dni wielce ożywiony, zwłaszcza w Berlinie.

Zaofiarowanie kapitałów na akcje ze strony kapitalistów tutejszych silne.

Kurs berliński podniósł się znowu do 248.75.

W *Cote libre* czytamy następną wezwanie akcjonariuszów:

„Jeden z naszych prenumeratorów zapytuje nas, jakie formalności załatwić należy, aby mógł przyjąć udział osobiście lub przez plenipotencję.

Dwie rzeczy są do tego niezbędne. Trzeba:

- 1) Jeżeli zdeponowane akcje nie zostały cofnięte, zawiadomić formalnie listem do bankiera, mającego depozyt, że depozyt pozostawia się nadal (zacytować numer kwitu), a to na dwa zebrania w d. 15-ym czerwca.
- 2) Odnówić plenipotencję.

Akcjonariusze, którzy już odebrali swoje akcje, lub którzy ich jeszcze nie złożyli, mogą do godz. 2-jej 5-go czerwca złożyć depozyt ten u pp. Mathieu et fils, ulica Royale, lub u p. Balsler et Comp. i następnie dać upoważnienie akcjonariuszowi, udającemu się na zebranie w celu popierania grupy belgijskiej.”

Oznaczenie wysokości funduszu gratyfikacyjnego za rok zeszyły dla urzędników i oficjalistów kolei wiedeńskiej, zależeć będzie od ogólnego zgromadzenia akcjonariuszów, mającego się odbyć w dniu 15-ym b. m., na którym rozstrzygnie się sprawa dywidendy, a dopiero pozostała z eksploatacji suma (po potrąceniu wszelkich zobowiązań Towarzystwa) przeznaczoną będzie na tantjeme dla dyrektorów i gratyfikację dla służby.

Według świeżo otrzymanego zawiadomienia od dyrekcji kolei wiedeńskiej, pensja nadkonduktorom klasy 1-jej i 2-jej, tudzież pakmajstrom i konduktorom kl. 1-jej zmniejszona zostaje rocznie: pierwszym o rs. 50, drugim o 40, trzecim o 30, wreszcie ostatnim o 20 rs.

NOTATNIK TERMINOWY.

— W dniu jutrzejszym, o godz. 8-jej wieczorem, w lokalu Towarzystwa ogrodniczego odbędzie się posiedzenie komisji stałej teorii ogrodnictwa i pomocniczych nauk przyrodniczych.

— Jutro, w urzędzie powiatowym mławskim, odbędzie się licytacja na dzierżawę dechodu kasy mławskiej z rzeźni miejskiej w ciągu lat trzech od rs. 1,800 kop. 90 rocznie.

— Jutro, w rządzie gubernialnym łomżyńskim, odbędzie się licytacja na reparację domu pocztowo-telegraficznego w Szczuczynie od rs. 2,655 kop. 1/2.

— Jutro, w rządzie gubernialnym łomżyńskim, odbędzie się

licytacja na uszycie mundurów i spodni dla 33 dozorców więziennych w gub. łomżyńskiej od rs. 113 kop. 25.

— Jutro i pojutrze odbywać się będą egzamina wstępne kandydatów do klasy przygotowawczej i pierwszej w warszawskim I-em gimnazjum męskim.

— Jutro, w komisji budującej koszarę w m. Chelmie, odbędzie się licytacja na wykonanie robót dekarskich, założenie rynien i t. p. (wadjum 600 rs.) i na roboty zdunskie (wadjum 300 rs.).

NEKROLOGJA.

† **Ś. p. MARCIN TRAPSZO,** emeryt, były urzędnik kolei nadwiślańskiej, po krótkich cierpieniach, zasnął w Bogu dnia 3-go czerwca r. b., opatrzony św. sakramentami, przeżywszy lat 67. Nabożeństwo żałobne odbędzie się dnia 5-go czerwca, t. j. we środę, o godzinie 9-jej i pół zrana w górnym kościele św. Krzyża. Wyrowadzenie zwłok na cmentarz powązkowski nastąpi zaraz po odprawionem nabożeństwie. Na smutny ten obrządek w ciężkim smutku pozostała córka, syn, zięć, synowa i wnuki zapraszają rodzinę, koleżów przyjaciół i znajomych. —1953

† **Ś. P.**

Gustaw Żurkowski

Adwokat przysięgły,

po długich i ciężkich cierpieniach, opatrzony św. sakramentami, zasnął w Bogu w Meranie dnia 26-go maja 1889 roku. W ciężkim smutku pogrzebeni żona, dzieci i rodzina zapraszają krownych, przyjaciół i znajomych na żałobne nabożeństwo odbyć się mające we środę, to jest dnia 5-go czerwca, o godzinie 11-jej zrana w kościele Przemienienia Pańskiego (po-kapucyjskim) przy ulicy Miodowej, a następnie na wyrowadzenie zwłok w tymże dniu i z tegoż kościoła, o godz. 6-jej po połud. na cmentarz powązkowski. Osobne zaproszenia rozsyłane nie będą. 2—725

† **Ś. p. Jadwinia Granzow**

córka Fryderyka i Matyldy z Duschków, przeniosła się do wieczności, przeżywszy lat 7. Stroskani rodzice zapraszają krewnych i znajomych na wyrowadzenie zwłok w dniu 5-ym czerwca, to jest we środę, o godzinie 7-jej po południu z ulicy Brackiej № 6 na cmentarz ewangelicko-augsburski. —1959

† W dniu 15 czerwca r. b., o godzinie 9-jej zrana, w kościele św. Krzyża, odbędzie się żałobne nabożeństwo, za duszę ś. p. Wojciecha Jastrzębowski, b. profesora Instytutu agronomiczno-leśnego w Marymoncie, na które wdzięczni uczniowie zapraszają rodzinę, kolegów i przyjaciół zmarłego. —1945—

† Wszystkim życzliwym, którzy raczyli oddać ostatnią posługę mężowi mojemu ś. p. Augustynowi Szmurło, a szczególnie Jks. Podbielskiemu, który z własnej swej intencji, odprowadził zwłoki do własnego grobu, składam najserdeczniejszą podziękowanie. Pozostała w żalu wdowa —1954— **Florentyna Szmurło z dziećmi i rodziną.**

Z SĄDÓW.

Echa włocławskie.

(Akt oskarżenia).

Objaśnienia, złożone przez Orłowskiego, znalazły zaprzeczenie w z. znaniach Hoppego, który oświadczył, że w d. 4-ym października przyjechał do niego ze wsi Półsko nieznanymi człowkiem, dopytując się o Orłowskiego. O godzinie 4-jej nieznanymy wyjechał do Tomkowa, a o godz. 9-jej wieczorem wrócił z Orłowskim.

Ten ostatni prosił Hoppego o udzielenie jego towarzyszkowi roolegu, Hoppe jednak zaproponował odwiezienie go do wsi Szcutowa, stanowiącej własność Gronwalda, co też sam wykonał. W drodze nieznanomy przedstawił się jako Kwiatkowski, czy Piasecki, i uż. lał się, że padł ofiarą dobrego serca.

Wróciwszy do domu, Hoppe zastał tam jeszcze Orłowskiego. W domu Gronwalda Krzeczkowski przedstawił się jako Piasecki, były rzadca dóbr Czarne, i oświadczył, że poszukuje posady. Wyszedłszy nazajutrz z domu, wrócił znów wieczorem i opowiadał, że miejsca nie znalazł, że jako poddały austriacki, chciałby przejść granicę, a nie posiadając paszportu, szuka znajomości z kontrabandzistami.

Gronwald zaprowadził go do leśniczego Grapatyna, gdzie Krzeczkowski znalazł przytułek w oberze i przepędził trzy doby. W dniu 12-ym października Grapatyn zapoznał go z niejakim Weisem, z którym nieznanomy udał się w stronę Ruskowa.

Przeszedłszy też nocą granicę, Krzeczkowski, według słów Michała i Augusta Weisów, skierował swą podróż na W Eisenburg, a z tamtąd koleją pojechał do Ilowa.

Na podstawie powyższych danych akt oskarżenia zarzuca Orłowskiemu, że zmylił ślady za Krzeczkowskiem, zataił fakt przebywania jego w domu Gronwalda i dzięki temu ułatwił mu ucieczkę.

Pociągnięty do odpowiedzialności sądowej, Orłowski tłumaczył się, że w Tomkowie spotkał Krzeczkowski i odwiózł go do Hoppego. Po powrocie jego do domu przyjechali o godzinie 4-jej w nocy żandarmi, poszukując Krzeczkowskiego. Jakkolwiek miejsce pobytu Krzeczkowskiego było mu wiadome, nie powiedział jednak prawdy, olawiając się odpowiedzialności.

Rewizja, zarządzona po ucieczce Krzeczkowskiego przez specjalną komisję, wykryła w wydziele kredytów otwartych cały szereg nadużyć. Pierwsze miejsce zajmuje rachunek bieżący księdza Stanisława Chodyńskiego. Otrzymałszy od arcybiskupa Popiela 32,400 rs. w papierach procentowych na budowie kościoła, ks. Chodyński za namową Krzeczkowskiego ulokował je w filii włocławskiej na rachunek bieżący.

Z otrzymanej książki czekowej ks. Chodyński zużytkował jeden tylko czek i podniósł sumę 793 rs. 80 kop. W ostatnich czasach żądał on całej sumy, Krzeczkowski zwlekał przez długi czas wypłatę, aż narazicie zbiegł, i dopiero wtedy wykrył się, że za fałszywymi czekami z sumy 32,400 rs. podniesiono już 27,900 rs., a z doliczeniem procentów 30,027 rs. 4 kop. Biegli orzekli, że charakter pisma na czekach podobny jest do pisma Krzeczkowskiego.

Drugą ofiarą nadużyć padł Jan Gliński, który wniósł do depozytu filii włocławskiej w r. 1879-ym 120,000 rs. w listach zastawnych Towarzystwa kredytowego ziemskiego. Za właściwymi czekami Gliński podniósł z powyższego rachunku za ledwie połowę, przyczem na pozostałych 60,000 rs. figurował dług należny bankowi na sumę 1,275 rs.

Rewizja wykryła, że dług Glińskiego wynosił 51,443 rs. 67 kop. Wprawdzie już w maju 1885-go r. Gliński chciał podnieść swoje pieniądze, zawsze jednak Krzeczkowski potrafił go odwieść od tego zamiaru i ostatecznie wpłynął na pozostawienie pieniędzy w Banku.

Książkę czekową Gliński otrzymał od Krzeczkowskiego i przez niego odbierał za każdym razem pieniądze. Krzeczkowski brał od niego czeki niepodpisane, przynosił pieniądze i podsuwał do podpisania czeki prawdopodobnie fałszywe, jak się to okazało następnie.

Na rachunku Glińskiego okazały się wniesionymi dwie sumy: 11,000 rs. i 2,350 rs., których tenże wcale do banku nie składał, natomiast dwie pozeje, na 2,000 rs. i na 1,000 rs., otrzymane przez niego, do rachunku wciągnięte nie zostały.

Deklaracje o wniesieniu sum 11,000 rs. i 2,350 rs., według opinii biegłych, podpisane zostały przez Krzeczkowskiego. Co do podpisów na czekach, biegli znaleźli w zakwestjonowanych podpisach bardzo wielkie podobieństwo do charakteru pisma Krzeczkowskiego, zauważyli jednak, że podpis Glińskiego na czekach autentycznych, nie wszędzie jest jednakowy. Wogóle rachunek Glińskiego, nie licząc procentów, obciążony został dzięki tej manipulacji sumą, wynoszącą 55,000 rs.

(D. c. n.) E. W.

Telegramy „Kurjera Warszawskiego”

Petersburg 4-go czerwca. (Tel. Aj. półn.) — W. Ks. Paweł Aleksandrowicz wyjechał z orszakiem do Warszawy na spotkanie króla i królowej greckiej.

Petersburg 4-go czerwca. (Tel. Aj. półn.) — Książę czarnogórski z księżniczką Milicją wyjechał dziś do Kijowa. Na dworcu towarzyszyli księciu Wielcy Książęta oraz członkowie Towarzystwa słowiańskiego dobroczynności z generał-adjutantem hr. Ignatjewem na czele. W imieniu Towarzystwa odczytano utwór poetyczny „Ruś—Czarniogórze”.

Petersburg 4-go czerwca. (Tel. pr. K. W.) — Dotąd jeszcze pracuje w Kolegium katolickim komisja rewizyjna. Przyczyną wyznaczenia komisji były nieporządki w prowadzeniu ksiąg buchalteryjnych odnośnie do papierów procentowych. Komisja odbywa codzienne sesje i niewiadomo kiedy czynności swoje ukończy. Do składu komisji wchodzi następujące osoby, delegowane z ramienia ministerjum spraw wewnętrznych: prezes komisji, Kujawski, buchalterzy: trzech Suworowów, Piatonikow, Mamontow, ks. Urusow, prałaci: Tomkowiec i Martynow, oraz inni urzędnicy. (Wiadomość powyższa zaprzecza informacjom *Kraju*, który, bez należytego sprawdzenia kwestji, samowolnie twierdził, iż komisja od 3-ich miesięcy czynności swoje zamknęła, *przyp. red.*)

Petersburg 4-go czerwca. (Tel. Aj. półn.) — Ogłoszona została następująca decyzja rady państwa: W Syberji sklepy, prowadzące detaliczną sprzedaż spirytualjów, mogą być utrzymywane przez stowarzyszenia wiejskie za specjalnem pozwoleniem gubernatora miejscowego. Wydawanie spirytusu ze składów przy gorzelniach lub handłów portowych dozwolone jest tylko w ilości przynajmniej jednego wiadra.

Wiedeń 4-go czerwca. (Tel. pr. Kur. War.) — Zaprzeczają, aby cesarz znał poprzednio treść mowy, jaką arcyksiążę Rajner wygłosił na derocznem posiedzeniu Akademji umiejętności. Mowę napisał Selmerling, ale sensacyjny ustęp o złowrogich zapowiedziach reakcji dodał sam, znany oddawna z liberalnych przekonań, arcyksiążę.

Wiedeń 4-go czerwca. (Tel. pr. Kur. W.) — Cesarz przyjmował wczoraj na całogodzinnem posłuchaniu naczelnego wodza armji austriackiej, feldmarszałka arcyksięcia Albrechta, w sprawie spostrzeżeń poczynionych przezeń podczas świeżo odbytej podróży inspekcyjnej po Galicji. Arcyksiążę odbył następnie konferencję z ministrem wojny, fzm. baronem Bauerem. (Aj. półn.)

Wiedeń 4-go czerwca. (Tel. pryw. Kur. W.) — Polieja uwiadomiła zarząd praskiego „Sokoła”, iż nie może zezwolić na korporacyjny udział stowarzyszenia w międzynarodowym turnieju gimnastycznym, jaki się odbędzie w Paryżu. (Aj. półn.)

Wiedeń 4-go czerwca. (Tel. pryw. Kur. W.) — W okręgu górniczym Kladno, nawiedzonym przez

